

Ved offentlig gengivelse af denne dom må der ikke ske offentliggørelse af navn, stilling eller bopæl for nogen af de personer, der er nævnt i sagen, eller på anden måde offentliggørelse af deres identitet.

DOM

afsagt den 12. oktober 2010 af Vestre Landsrets 10. afdeling
(dommerne Annette Dellgren, Poul Hansen og Henrik Twilhøj) i ankesag

V.L. B-1827-10

Mor

(advokat Amdi Møller, Horsens)

mod

Ankestyrelsen

(Kammeradvokaten ved advokat Sanne Christensen, København).

Retten i Herning har den 28. juli 2010 afsagt dom i 1. instans (BS 3-580/2010).

Påstande:

For landsretten har **Mor** gentaget sin påstand for byretten om, at Ankestyrelsens afgørelse ophæves, og at **Barn** hjemgives.

Ankestyrelsen har påstået byrettens dom stadfæstet.

Sagens oplysninger:

Kammeradvokaten har den 16. september 2010 afgivet en supplerende redegørelse til brug for ankesagens behandling.

Der foreligger desuden følgende oplysninger:

I journalnotater fra kommunen er beskrevet forløbet af samvær den 16. juli og 12. august 2010 mellem **Mor** og **Barn**.

Barns klasselærer har den 9. september 2010 afgivet en erklæring.

I en udtalelse af 10. september 2010 har **Barns** plejemor beskrevet bl.a. **Barns** dagligdag, hendes trivsel og hendes reaktion i forbindelse med hendes samvær med sin mor.

Forklaringer:

Mor har supplerende forklaret, at hun fortsat er i gang med at uddanne sig til **Stilling**. Hun skal til eksamen i sidste fag i uge 44 i år. Det er hendes opfattelse, at hendes samvær med **Barn** fortsat går godt, således som **P4** også har beskrevet. Hun vil gerne have **Barn** på hjemmebesøg oftere end i dag, så hun og **Barn** kan lære hinanden bedre at kende. Hjemmesamvær er også kun af 4 timers varighed. Hun er sikker på, at **Barn** har det godt hos plejefamilien, men hun vil alligevel gerne have **Barn** hjem at bo hos sig. Det skal dog ske ved en langsom udslusning, hvor man starter med et udvidet samvær. Hun har fortsat planer om at flytte til **By 3**, når hun er færdig med sin uddannelse, og hun håber at kunne få arbejde i **By 3** til den tid. Hun har både sin mor og anden familie i **By 3**.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Serviceovens § 68 a blev indsat ved lov nr. 318 af 28. april 2009. I bemærkningerne til lovforslaget, forslag nr. 116 af 28. januar 2009, hedder det i bemærkningerne under Lovforslagets formål bl.a.:

”Regeringen vil med dette lovforslag styrke mulighederne for, at anbragte børn og unge, på trods af deres individuelle vanskeligheder, kan opnå samme muligheder for personlig udfoldelse, udvikling og sundhed som deres jævnaldrende ved at sikre større kontinuitet og stabilitet i anbragte børns liv. Kontinuitet og stabilitet opnås ved, at de anbragte børn kommer til at opleve færre genanbringelser, skift, flytninger og brud i deres tilværelse. Lovforslaget skal medvirke til, at især de mindre børn, der er anbragt udenfor hjemmet, sikres mere stabile og trygge rammer i deres første leveår, hvor de helt centrale kognitive, sociale og adfærdsmæssige kompetencer grundlægges. Samtidig skal lovforslaget medvirke til, at anbragte børn og unge, der har opnået en stærk tilknytning til anbringelsesstedet og anbrin-

gelsesstedets omsorgspersoner, ikke skal kunne hjemgives, hvis det er af væsentlig betydning for barnets eller den unges bedste at forblive på anbringelsesstedet.....”

I de særlige bemærkninger til § 68 a er det bl.a. anført:

”For børn og unge, der har været anbragt mere end 3 år, vil muligheden for at træffe en sådan afgørelse, når som helst under anbringelsen, medvirke til at give børn og unge tryghed i anbringelsen, så de ikke skal være usikre på, om de kan blive boende eller ej, hvis de føler sig tæt knyttet til anbringelsesstedet.

.....Det vigtige er, at barnet eller den unge oplever anbringelsesstedet som sit hjem og føler et stærkt tilhørsforhold til stedet og de omsorgspersoner, der er på stedet. Barnet eller den unge kan også være tæt knyttet til andre børn på anbringelsesstedet, skolen, fritidsaktiviteter mv. Barnet eller den unges følelsesmæssige tilknytning til en eller flere personer, er en forudsætning for, men er ikke eneførende i forhold til, at kunne træffe afgørelse efter denne bestemmelse.

.....Det afgørende er barnets eller den unges tilknytning til det aktuelle anbringelsessted sammenholdt med tilknytningen til forældrene.”

Med disse bemærkninger og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, samt da det, der er fremkommet for landsretten, ikke kan føre til et andet resultat, tiltrædes det, at betingelserne i servicelovens § 68 a for fortsat anbringelse uden for hjemmet i en videreført anbringelse af **Barn** er opfyldt.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger til den anden part eller til statskassen.

Annette Dellgren

Poul Hansen

Henrik Twilhøj